

РЕШЕНИЕ

№ 223

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 16.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Славия Тодорова, като разгледа дело номер **4952** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 76а ал.4 от ЗЗО.

Образувано е по жалба вх.№ 22-2465-22/13.12.18г на [фирма]-гр.Б. с представляващ ИД В.В. против Писмена покана изх.№ 29-02-166/14.11.18г на Директора на СЗОК, с която жалбоподателят е поканен в 14-дневен срок от получаването ѝ доброволно да заплати неоснователно заплатената сума от СЗОК в размер на 10 230лв.

В жалбата се твърди, че Поканата е незаконосъобразна, постановена в нарушение на проц. и мат.закон, като се моли за отмяната ѝ. Твърди се, че проверката е назначена като пълна, но всъщност е била тематична, като ответникът преплита процедури по АПК и ЗАНН, а е следвало да издаде Поканата във връзка с производство по ЗАНН/след като надлежно констатира нарушения/.СЗОК не предоставя информация на леч. заведения за вече проведени хоспитализации на пациентите по дадена КП през същата година в други леч.заведения, като леч.заведения няма как да имат такава информация при постъпване на пациент за лечение именно при тях. НЗОК има регистри с такава информация/за дублирани КП в рамките на годината за даден пациент/, но и при изрична писмена молба от жалбоподателя не му е предоставил такава информация. Когато постъпва пациент за хоспитализация при жалбоподателя, последният няма как и от къде да получи информация дали пациентът вече е бил хоспитализиран през тази година и по тази КП, но в друго леч.заведение. НЗОК не създава възможност и не съдейства леч.заведения да спазват норм.изисквания към тях, а жалбоподателят е проявил активност и е искал от НЗОК /но не е получил/ информация за вече проведените хоспитализации по КП №265. Част от пациентите са

недобросъвестни и в подписваните от тях декларации при хоспитализация скриват факта, че по същата КП вече са били хоспитализирани в друго леч. заведение. Соченото нарушение е извършено през 2018г, но при действието на НРД 17г/до 31.03.18г/, поради което не е приложима Инstrukция № РД-16-31/16г , издадена при действието на НРД 16г/няма приета последваща такава/. Заповедта за проверка е връчена на жалбоподателя 3 дни след издаването ѝ. В съд. заседание юрк. Н. поддържа жалбата, моли за отмяна на поканата и присъждане на разноски. Не оспорва констатациите в поканата и съставения протокол, че цитираните 31 бр. ЗОЛ са били повторно в рамките на действие на НРД 17г хоспитализирани по КП № 265, като за никое от тях не е налице норм. изключение, допускащо такова повторно хоспитализиране.

Отвeтникът Директор на СЗОК се представлява от юрк. Ш., която оспорва жалбата, моли за потвърждаване на поканата , не претендира за разноски. Сочи, че жалбоподателят не оспорва констатациите за дублирани КП на посочените 31 бр. ЗОЛ. И до момента жалбоподателят няма предоставен директен достъп до базата данни на СЗОК/за да проверява дали няма да се дублира КП/, като молбата му от 01.11.18г е била именно за предоставяне на такъв директен достъп по принцип, а не искане на конкретна информация за конкретен пациент. Тази молба е подадена в срока за възражение, но по естеството си не е възражение срещу констатациите от проверката. По принцип следва за всеки пациент леч. заведение да отправя конкретно запитване до СЗОК и едва след получаване на отговора, ако не е налице дублиране на КП за годината, да приеме за лечение пациента. За цитираните 31 бр. ИЗ няма проведени производства по ЗАНН и издадени АУАН, тъй като не е налице нарушение на ЗЗО или НРД/няма разписано правило за поведение, което да е било нарушено/, а е налице отклонение от изискванията за заплащане на КП/което не е равнозначно на нарушение/, довело до несъответствие и неправомерно получени суми. КП № 265 по НРД 17г и по НРД 18г е обнародвана, като няма издавана инструкция след по НРД 16г. В писмени бележки се сочи още, че в заповедта за пълна проверка изрично е посочен § 10 от ПЗР на НРД 18г, което означава, че ще проверява изпълнението на инд. договор за 2017г. Заповедта за проверка съдържа всички реквизити съгл. инструкцията от 2016г. Жалбоподателят не е поискал по реда на чл. 28 ал. 2 от НРД 17г и НРД 18г информация от СЗОК. Производството обаче не е наказателно, а е по чл. 76а от ЗЗО. Инstrukцията от 2016г е действаща и липсата на одобрена нова не е релевантно. Фактически проверката е извършена на 29.10.18г, т.е. не е нарушено правото на защита на жалбоподателя с връчването на заповедта за проверка на 15.10.18г. Процесните 31 бр. ИЗ са били планови/не се оспорва и тази констатация от проверката/, което означава, че жалбоподателят е имал възможност да поиска от СЗОК необходимата информация, за да не се дублират пътеки. Повторните хоспитализации не подлежат на заплащане.

Съдът намира жалбата за допустима за разглеждане, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц. легитимация, срещу инд. адм. акт, пред надлежния съд, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от факт. страна следното:

Начало на адм. производство е сложено с издаването на заповед № РД-18-1669/12.10.18г на Д-ра на СЗОК за извършване на пълна проверка на [фирма] по изпълнение на инд. договор № 22-2465/17г и инд. договор № 22-2465/18г с СЗОК относно оказване на болн. помощ по КП, с начало на проверката 12.10.18г. Заповедта е

върчена на 15.10.18г.

Съставен е Протокол № РД-18-1669-1/29.10.18г с резултатите от проверка,извършена на 29.10.18г /върчен на 29.10.18г/ и Протокол за неоснователно получени суми № Рд-18-1669-2/19.10.18г/върчен на 29.10.18г/. Неразделна част и от двата протокола са служ. справка за всички РЗОК за периода 01.04.17г-31.03.18г/срока на действие на НРД 17г/ относно дублирани КП № 265, както и цитираните 31бр. ИЗ, както следва:

- №№ 4657,4468,7050,5133,8017,6204,1917,5712,4698,6980- от 2017г;

-№№ 905,2008,4258,1916,598,1530,1760,1674,2007,1999,2023,1868,

1629,1832,931,1298,1556,1524,2041,821,2022 - от 2018г.

С писмо изх.№ 161/01.11.18г /в срока за възражения срещу констатациите от проверката, изтекъл на 05.11.18г/, [фирма] моли Директора на СЗОК да му бъде предоставен достъп до информацията на НЗОК /относно евентуално дублиране на КП/. Видно от изявление на ответника пред Съда, и до момента такъв достъп не е предоставен на жалбоподателя. Ответникът не възприема молбата като възражение срещу констатациите от проверката, като с писмо от 14.11.18г е отговорил на жалбоподателя, че поставеният въпрос не е от компетентност на РЗОК.

Издадена е обжалваната Писмена покана изх.№ 29-02-166/14.11.18г на Директора на СЗОК/въз основа на докладна записка от 14.11.18г/, с която жалбоподателят е поканен в 14-дневен срок от получаването ѝ доброволно да заплати неоснователно заплатената сума от СЗОК в размер на 10 230лв. , за отчетена дейност по КП № 265 „Ф. терапия и рехабилитация при болести на опорно-двигателния апарат“ над допустимата съгл. ДЛА на КП относно 31бр. ЗОЛ, хоспитализирани в периода 03.05.17г-23.03.18г /при действието на НРД 17г и съгл. инд.договор № 22-2465/17г и инд.договор № 22-2465/18г с НЗОК/. Нарушен е чл. 283 ал.2 от НРД17г/с действие до 31.03.18г/, като не са били налице изключенията по диагнози в рубрики Т91.1, Т91.2, Т92.1 до Т92.8, Т93.1 до Т93.6, Т95.0 до Т95.3, Z89.5, Z96.6 и Z 97.1, а сумата следва да се удържи като неоснователно получена на осн. чл. 378 ал.2 от НРД 18г./за всяко от ЗОЛ- по 330лв/. Поканата е върчена на 28.11.18г.

При така установеното от фактическа страна, Съдът намира от правна страна следното:

Видно от чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма,спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

Съдът приема, че административният акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му по закон правомощия/чл. 76а от ЗЗО/ и в рамките на неговата териториална компетентност.

Поканата е издадена при спазване изискванията за писмена форма по чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа всички реквизити, съгласно вр. чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаването ѝ.

Ответникът се е произнесъл при стриктно изпълнение на процедурата, разписана в раздел X , глава II на ЗЗО.Установени са фактите и обстоятелствата от значение за случая, не са останали неизяснени въпроси/чл. 35 от АПК/. НРД17г е действал в периода 01.04.17- 31.03.18г, т.е. по време на констатираните дублирани КП /изпълнени в периода 03.05.17г-23.03.18г/. Проверката е назначена като пълна - относно изпълнението на БП по КП съгл. договорите на леч.заведение от 2017г и

2018г, но всъщност е проверено само дали са налице дублирани КП № 265 за периода на действие на НРД 17г. Съдът намира обаче, че с това стесняване на предмета на проверката, правото на защита на лицето не е нарушено/дори напротив/. Заповедта е връчена на 15.10.18г, но реално проверката е извършена на 29.10.18г, т.е. правото на защита на лицето не е нарушено/дори напротив/.

Съдът намира по приложението на мат.закон следното:

Лицето не оспорва констатациите от проверката/нито в хода на адм. производство чрез депозиране на възражение срещу протокола с констатации от проверката/, нито пред Съда. Всъщност спор по фактите няма/поради което Съдът не описва в детайли 31бр. ИЗ/, като и пред Съда жалбоподателят изрично потвърждава, че за тях не са налице изключенията по диагнози в рубрики Т91.1, Т91.2, Т92.1 до Т92.8, Т93.1 до Т93.6, Т95.0 до Т95.3, Z89.5, Z96.6 и Z 97.1/когато може да има дублирани КП/.

Молбата на лицето от 01.11.18г няма характер на възражение срещу протокола с констатациите, а представлява искане занаяпред да се предостави на леч.заведение директен достъп до информацията на НЗОК, относима към дублиране на КП. Не се твърди от лицето да е искало от СЗОК информация за конкретните 31бр. ЗОЛ, преди да ги хоспитализира/и то планово, т.е. имало е възможност да се изчака конкретен отговор/. Съдът приема за безспорно доказано наличието на дублирани /посочените 31бр./ КП № 265 за периода на действие на НРД17г. Аргументите, че леч. заведение няма директен достъп до информацията на НЗОК /т.е. аргументи относно причината, довела до дублирането/, не са относими към извода на Съда за доказаност на фактическите установявания на ответника.

Съгл. практиката на ВАС /Решение № 15629/19, Решение № 2633/19г, Решение № 7311/13г, Решение № 15652/13г/, издаването на Покана по чл. 76а от ЗЗО /въз основа на протокол за неоснователно получени суми/, не е обвързано и не зависи от наличието на евентуално /не е задължително такова да има/ производство по ЗАНН съгл. чл. 76б ал.2 от ЗЗО , т.е. след като няма съставен АУАН/в случая/, явно ответникът не намира да има допуснато нарушение на ЗЗО и НРД/потвърждава се от ответника пред Съда/, което да налага да се процедира по чл. 76б ал.2 и после да се издаде покана, но по чл. 76б ал.1 от ЗЗО. Като не е съставил на лицето АУАН /и да процедира по чл. 76б ал.2 от ЗЗО/, ответникът не е допуснал нарушение на ЗЗО и издадената покана по чл. 76а от ЗЗО е законосъобразна. Административното производство в случая се е развило и е приключило именно по реда на чл. 76а ЗЗО, като съгласно тази разпоредба в случаите, когато изпълнителят на медицинска и/или дентална помощ е получил суми без правно основание, които не са свързани с извършване на нарушение по този закон или НРД, и това е установено при проверка от контролните органи по чл. 72, ал. 2 ЗЗО, изпълнителят е длъжен да възстанови сумите.

Нормата на чл. 283, ал. 1 и ал. 2 предписва спазването на съответния диагностично-лечебен алгоритъм на съответната пътека в указан срок – срокът на съответно действащия НРД. Съгласно Приложение № 16 към НРД 17г , НЗОК заплаща клиничната пътека № 265 еднократно годишно за лечение на един пациент. При пациенти, лекувани по тази клинична пътека, се заплаща повторна хоспитализация в рамките на същата година само по диагнози, включени в рубрики Т91.1; Т91.2; Т92.1 до Т92.8; Т93.1 до Т93.6; Т95.0 до Т95.3; Z89.5, Z96.6 и Z97.1. Не се твърди, че повторната хоспитализация е по диагнози, включени в изброените рубрики. Правилото е регламентирано и в чл. 339, ал. 2 от НРД 17г. Нормата е

императивна и прилагането ѝ не е поставено в зависимост от проверка и преценка на административния орган при коя от двете хоспитализации са били допуснати нарушения на правилата за клинично поведение по съответната клинична пътека/просто втората по време не се заплаща, като рискът е за второто леч.заведение/. Самата повторност на хоспитализацията на пациенти, за които е била налице такава в рамките на периода на действие на НРД 2017 г., представлява неспазване на предвидения ДЛА на пътеката.Наличието или липсата на вина у изпълнителя на медицинска помощ е ирелевантно, тъй като не се касае за вменено нарушение, а за установяване на обстоятелства, изключващи основанията за възстановяване на разходени от него суми, респ. за неоснователно обогатяване от фондовете на НЗОК.

Извън това, противно на посоченото в жалбата, лечебното заведение има непрекъснат достъп до базата данни на НЗОК и по всяко време е могло да провери наличието на предходна хоспитализация на пациентите по същата пътека в рамките на периода, дори и в други лечебни заведения.

Не на последно място, видно от данните по делото е, че има пациент, които първоначално е бил хоспитализиран по същата КП именно в същото лечебно заведение/№ 30/. Последното със сигурност дава механизъм за проверка на тези обстоятелства, респ. за наличие на предпоставки за повторна хоспитализация, лечението по която подлежи на заплащане от НЗОК.

По изложените съображения Съдът намира жалбата за неоснователна, а поканата за законосъобразна.

Предвид изхода на спора, на ответника се следват разноски, но той не претендира такива.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 22-2465-22/13.12.18г на [фирма]-гр.Б. с представляващ ИД В.В. против Писмена покана изх.№ 29-02-166/14.11.18г на Директора на СЗОК.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия: